

מ"ת 11477/06/15 - וילים סליביא נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

מ"ת 11477-06-15 מדינת ישראל נ' ח'ורי(עציר) ואח'

מספר בקשה: 6

בפני
המבקש

וילים סליביא (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד סרי ח'ורי

נגד
המשיבה

מדינת ישראל
ע"י פרקליטות מחוז צפון

החלטה

בפניי בקשה לעיון חוזר בהחלטתי שהורתה על מעצרו של המבקש עד תום ההליכים נגדו.

המבקש נעצר עד תום ההליכים לאחר שלכאורה חבל חבלה חמורה בנסיבות מחמירות במתלונן, יחד עם אחרים.

לא יהיה מיותר לציין כי בפתיחת הדיון בבקשת המעצר עד ת"ה נשאל ב"כ המבקש (דאז, שאינו מייצג עוד היום) אם ברצונו לדחות את הדיון לצורך צילום ולימוד חומר החקירה והשיב בשלילה. כמו כן הסכים לקיומן של ראיות לכאורה לצורך הדיון שהתקיים. הדיון נמשך אם כן בשאלה אם נתקיימה עילה מעצר (ונקבע שנתקיימה) ובעניין האפשרות לשחרור לחלופה מעצר (שנדחתה).

המבקש הופלל ע"י בני הזוג, המתלוננים, אשר הותקפו ביום האירוע.

העילה עליה מבוססת הבקשה דנן לעיון חוזר היא, כי לאחר הגשת כתב האישום ומעצרו של המבקש, נתגלו ראיות חדשות המלמדות כי נתקיים אליבי לגבי שני חשודים נוספים שהופללו ע"י המתלוננים הנ"ל, ועקב כך שוחררו אותם חשודים (אשר נגדם לא הוגש כלל כתב אישום).

לטענת המבקש, גם הוא טען טענת אליבי בשעתו היינו כי היה בביתו בשעת האירוע ואשתו אף העידה על כך אולם המשטרה לא מצאה לקבל טענה זו. עוד טען כי פרט לעדויות המתלוננים אין בתיק אף ראיה אחרת הקושרת אותו לאירוע התקיפה הנ"ל. לטענתו, כעת משהתברר כי נמצאו ראיות הסותרות את עדויות המתלוננים לגבי זהות הנוכחים בתקיפה, ביחס לחשודים הנ"ל ששוחררו, יש מקום לבחינה מחודשת של הראיות בתיק במסגרת הבקשה על אף הסכמתו בשעתו לקיומן של ראיות לכאורה נגדו. כן טען כי יש להורות על שחרורו בשל כרסום בראיות התביעה.

עמוד 1

במהלך הדיון שבפניי אף העלה ב"כ המבקש (שהחל לייצגו רק לאחר מעצרו עד תום ההליכים) טענות למחדלי חקירה ולגבי אופן ניהולה.

ב"כ המשיבה לא חלק על הטענות לפיהן שחררה המשטרה את החשודים הנוספים הנ"ל, לאחר שנמצאו ראיות מוצקות לפיהן, בסמוך לאחר השעה 23.07 ביום האירוע שהו אותם חשודים בעיר חיפה (התקיפה התקיימה בכפר עילבון). כן היפנה להלכה הנוהגת המחייבת כרסום מהותי ומשמעותי בראיות התביעה באמצעות הראיות החדשות, לצורך הצדקת שחרור.

דין והכרעה

לאחר עיון ושקילת טיעוני הצדדים, סבורני שדין הבקשה להידחות.

ההלכה בסוגיה דנן קובעת :

"על מנת שתקום עילה לשחרור ממעצר במהלך משפט, לאחר שנמצא בשלב קודם שקיימות הוכחות לכאורה להרשעת הנאשם, יש להצביע על שינוי דרמטי במערך ראיות התביעה, ועל כרסום מהותי ומשמעותי בה. צריך להיות בשינוי שחל כדי להפוך את הקערה על פיה עד כדי הטיית הכף לזכות הנאשם, באופן שהסיכויים לזיכוי עולים על הסיכויים להרשעתו. מהפך זה צריך להסתבר מניה וביה מתוך העדויות. אין בית משפט זה, בדונו בערר, בודק את העדויות אחת לאחת, שוקל את הסתירות בדברי העדים לעומת דבריהם הם בחקירה המשטרתית, או לעומת דבריהם של עדים אחרים. אין זה מתפקידו לבדוק את מהימנותם של העדים, דבר שממילא לא ניתן לעשותו בהליך זה. כל עוד אין בחומר הראיות על פניו כדי להפוך את גירסת התביעה או כדי לכרסם בה כרסום עמוק, אין מקום להורות על שחרור הנאשמים מן המעצר". (בש"פ 4794/95 יואב שאבי ואח' נ. מ"י).

עניינו של מבקש אינו דומה כלל לזה של החשודים ששוחררו.

בעוד שהחשודים הנ"ל טענו בחקירתם כי לא היו כלל במקום אירוע התקיפה, המבקש בעדותו במשטרה ביום 28.5.15 מסר כי אמנם הגיע למקום האירוע, אך הגעתו הייתה לאחר מעשה, כשכבר היו שוטרים במקום וכי הוא לא היה מעורב באירוע האלים.

יתר על כן, בעוד החשודים האחרים הציגו ראיות אובייקטיביות בדמות קבלה על תשלום דמי מעבר במנהרות הכרמל בחיפה וכן תצלום ממצלמה בתחנת דלק בחיפה בו נצפה אחד מהם (בנוסף לעדויות שני עדים נוספים היו עימם בחיפה באותו מועד), הכוללים רישום של השעה 23.07 (בקבלה ובמסך הוידאו), המבקש מסתמך כאליו על עדות אשתו (אינסאף) במשטרה מיום 29.5.15 ממנה עולה כי בליל האירוע הלכה לישון בשעה 21.00 והתעוררה בשעה 01.00 למחרת, משמע כי בשעת האירוע האלים (שהתרחש לפי עדויות המתלוננים בסמוך לשעה 22.00 לערך), היא הייתה

ישנה.

לפני סיום, אנ ג דוחה את טענתו של המבקש כי כבר בשלב זה יש לתת משקל מופחת לעדויות המפלילות עד כדי הצדקה של שחרורו. ההלכה שהובאה לעיל קובעת בבירור, כפי שצוטט לעיל:

" אין בית משפט זה , בדונו בערר, בודק את העדויות אחת לאחת, שוקל את הסתירות בדברי העדים לעומת דבריהם הם בחקירה המשטרית, או לעומת דבריהם של עדים אחרים. אין זה מתפקידו לבדוק את מהימנותם של העדים, דבר שממילא לא ניתן לעשותו בהליך זה."

לא ניתן על כן לגזור גזירה שווה מענינם של החשודים האחרים לעניינו של המבקש, שכן, בעניינו של המבקש, וביחס לעדויות המפלילות של המתלוננים נגדו, לא נתקיים אותו כרסום מהותי הנדרש לפי ההלכה לצורך השחרור.

על כן נדחית הבקשה.

המזכירות תמציא העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ט"ז תמוז תשע"ה, 03 יולי 2015, בהעדר הצדדים.